A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. szeptember 15.*

„REACH — Valamely anyag regisztrálását terhelő díj — A mikro-, kis- és középvállalkozások számára biztosított kedvezmény — A vállalkozás méretére vonatkozó nyilatkozatban szereplő hiba — A 2003/361/EK ajánlás — Igazgatási díjat kiszabó határozat — Indokolási kötelezettség”

A T-587/14. sz. ügyben,

a **Crosfield Italia Srl** (székhelye: Verona [Olaszország], képviseli: M. Baldassarri ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik kezdetben: M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka és E. Maurage, később: M. Heikkilä, J.-P. Trnka és E. Maurage, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: C. Garcia Molyneux ügyvéd)

alperes ellen

az egyrészről az EUMSZ 263. cikken alapuló, az ECHA 2014. május 28-i SME(2013) 4672. sz. azon határozatának megsemmisítése iránti kérelme, amely megállapítja, hogy a felperes nem tesz eleget a kisvállalkozások számára biztosított díjkedvezményben való részesülés feltételeinek, és a felperesre igazgatási díjat szab ki, másrészről pedig az EUMSZ 263. cikken alapuló, az SME(2013) 4672. sz. határozat elfogadását követően az ECHA által kiállított számlák megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, F. Dehousse (előadó) és A. M. Collins bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. december 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2010. szeptember 9-én és 29-én a felperes Crosfield Italia Srl a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o., HL 2008. L 141., 22. o., HL 2009. L 36., 84. o., HL 2010. L 118., 89. o. és HL 2015. L 212., 39. o.) alapján kérte több anyag regisztrálását.

2 A regisztrálási eljárás során a felperes jelezte, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás (HL 2003. L 124., 36. o.) értelmében vett „kisvállalkozás”. E nyilatkozat lehetővé tette számára, hogy valamennyi regisztrálási kérelem után az 1907/2006 rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírthoz hasonló díjból kedvezményben részesüljön. Ugyanezen rendelet 74. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett díjat az 1907/2006 rendelet alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség részére fizetendő díjakról szóló, 2008. április 16-i 340/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008. L 107., 6. o.) határozta meg. A 340/2008 rendelet I. melléklete tartalmazza többek között az 1907/2006 rendelet 6. cikke szerint benyújtott regisztrálási kérelmek után fizetendő díjak összegét, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv-k) számára biztosított kedvezményeket. Egyébiránt a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése értelmében, amennyiben a természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely állítása szerint kedvezményes díjra vagy díjmentességre jogosult, nem tudja bizonyítani e jogosultságát, az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) kiveti a teljes díjat, továbbá az igazgatási díjat. E tekintetben az ECHA igazgatótanácsa 2010. november 12-én elfogadta a díjjal terhelt szolgáltatások osztályozásáról szóló MB/D/29/2010 határozatot (a továbbiakban: MB/D/29/2010 határozat). Ennek az – ECHA igazgatótanácsának 2013. február 12-i MB/21/2012/D határozatával módosított – határozatnak a 2. cikke és a határozat mellékletében szereplő 1. táblázat jelzi, hogy a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdésében említett igazgatási díj 19 900 euró a nagyvállalkozások, 13 900 euró a középvállalkozások és 7960 euró a kisvállalkozások esetében.

3 Az ECHA 2010. szeptember 9-én és 29-én két számlát állított ki (a 10007578. sz. és a 10004921. sz. számlát), egyenként 9300 euró összegben. Ez az összeg a 340/2008 rendelet I. mellékletének a tényállás időpontjában alkalmazandó változata szerint az 1000 tonna feletti mennyiségi tartományba eső anyagok után a kisvállalkozások által közös benyújtás keretében fizetendő díjnak felelt meg.

4 Az ECHA 2013. február 11-én felkérte a felperest bizonyos dokumentumok benyújtására annak érdekében, hogy ellenőrizze a felperes azon nyilatkozatát, hogy kisvállalkozásnak minősül.

5 2014. május 28-án – dokumentum- és elektronikuslevél-váltást követően – az ECHA elfogadta a SME(2013) 4672. sz. határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat). Ebben a határozatban az ECHA úgy vélte, hogy a felperesnek nagyvállalkozásnak kell minősülnie és hogy az ennek megfelelő díjat kell fizetnie. E körülmények között az ECHA tájékoztatta a felperest, hogy meg fogja neki küldeni az eredetileg kifizetett díjak és a végső soron esedékes díjak közötti különbözetről szóló számlákat, valamint az igazgatási díj megfizetésére vonatkozó, 19 900 eurós számlát.

6 2014. augusztus 4-én a felperes – az 1907/2006 rendelet 91. és 92. cikke alapján – fellebbezést nyújtott be a megtámadott határozattal szemben az ECHA fellebbezési tanácsához.

7 2014. december 8-án az ECHA fellebbezési tanácsa úgy határozott, hogy a Törvényszék jelen ügyben meghozandó határozatáig felfüggeszti az előtte folyamatban lévő eljárást.

Az eljárás és a felek kérelmei

8 A Törvényszék hivatalához 2014. augusztus 6-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet. Ez a kereset több kapcsolódó ügy egyike.

9 E kapcsolódó ügyek közül az első a 2014. október 2-i Spraylat kontra ECHA megsemmisítő ítélet (T-177/12, EU:T:2014:849) tárgyát képezte.

10 2015. január 8-án a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezetési intézkedések keretében a feleket felhívták arra, hogy terjesszék elő észrevételeiket a 2014. október 2-i Spraylat kontra ECHA ítéletnek (T-177/12, EBHT, EU:T:2014:849) a jelen jogvita szempontjából esetlegesen fennálló relevanciájára vonatkozóan, valamint arra, hogy válaszoljanak meg egy kérdést. A felek e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tettek.

11 2015. október 16-án az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (hatodik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felszólította a feleket egy kérdés megválaszolására, valamint bizonyos dokumentumok benyújtására. A felek az előírt határidőn belül eleget tettek e felhívásoknak.

12 A Törvényszék a 2015. december 16-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg, ekként pedig nyilvánítsa érvénytelennek a megtámadott határozatot, következésképpen pedig hogy – többek között a magasabb díjak beszedése céljából és az állítólagosan megfizetendő bírságok tekintetében kiállított számlák megsemmisítése révén – fossza meg az említett határozatot minden joghatástól.

14 A tárgyaláson a felperes elállt a megtámadott határozat végrehajtásának keretében kiállított számlák megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmétől, amit a Törvényszék tudomásul vett.

15 Az ECHA azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A Törvényszék hatásköréről

16 Az ECHA hangsúlyozza, hogy a fellebbezési tanács nem rendelkezik hatáskörrel az előtte is megindított jelen jogvita elbírálására, amennyiben a megtámadott határozat nem tartozik az előtte megfellebbezhető határozatok körébe.

17 A felperes jelzi, hogy a jelen kereset semmilyen módon nem vonja maga után az ECHA fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezéstől való elállását. A felperes a tárgyaláson azt is pontosította, hogy álláspontja szerint a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a jelen jogvita elbírálására.

18 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[az EUMSZ 263. cikkel] összhangban [a Törvényszékhez] vagy a Bírósághoz a fellebbezési tanács határozatait, vagy a tanács előtti fellebbezési jog hiányában az [ECHA] határozatait megtámadó kereset nyújtható be”.

19 E tekintetben az 1907/2006 rendelet 91. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[az ECHA-nak] az [1907/2006 rendelet] 9. cikk[e], 20. cikk[e], a 27. cikk[ének] (6) bekezdése, a 30. cikk[ének] (2) és (3) bekezdése vagy az 51. cikk[e] alapján hozott határozataival szemben fellebbezéssel lehet élni” a fellebbezési tanács előtt.

20 Márpedig a megtámadott határozatot nem az 1906/2006 rendelet 91. cikkének (1) bekezdésében említett rendelkezések alapján, hanem a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése és a MB/D/29/2010 határozat 2. és 4. cikke alapján hozták. Hangsúlyozni kell továbbá, hogy sem a 340/2008 rendeletet, sem a MB/D/29/2010 határozatot nem az 1906/2006 rendelet 91. cikkének (1) bekezdésében említett rendelkezések alapján fogadták el.

21 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy az 1907/2006 rendelet 9., 27., 30. és 51. cikkének rendelkezései, amelyeket ugyanezen rendelet 91. cikkének (1) bekezdése említ, olyan határozatokra vonatkoznak, amelyek nincsenek összefüggésben a bejelentést tévő vállalkozások által fizetendő díjjal.

22 Ami az 1907/2006 rendelet 20. cikkét illeti, az „az [ECHA] kötelezettségeire” vonatkozik. E cikk (5) bekezdése előírja, hogy „[a]z e cikk (2) bekezdése szerinti [és az ECHA által hozott] határozatok ellen az [1907/2006 rendelet] 91., 92. és 93. cikk[év]el összhangban lehet fellebbezni”. Ugyanezen cikk (2) bekezdése az ECHA által az egyes regisztrálási dokumentációk „hiánytalanságára” – többek között a díj megfizetésére – vonatkozóan elvégzett ellenőrzésre vonatkozik. Meg kell azonban állapítani, hogy ez az ellenőrzés „nem foglalja magában a benyújtott adatok vagy indoklások minőségének vagy megfelelő voltának értékelését”. Az 1907/2006 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése egyebekben előírja, hogy amennyiben a regisztrálási kérelem „hiányos”, a regisztráló pedig „a meghatározott határidőn belül nem gondoskodik a regisztrálás hiánytalanságáról”, az ECHA „elutasítja a regisztrálást”. Márpedig a jelen ügyben, azon túlmenően, hogy a megtámadott határozat nem az 1907/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésén alapul, az ECHA nem utasítja el a szóban forgó anyagok regisztrálását.

23 Ennélfogva – mindezen tényezőkre figyelemmel – meg kell állapítani, hogy a Törvényszék az ECHA fellebbezési tanácsához a felperes által a megtámadott határozat ellen benyújtott fellebbezés ellenére hatáskörrel rendelkezik a jelen kereset elbírálására (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 16-i Calestep kontra ECHA végzés, T-89/13, EU:T:2015:711, 16–22. pont).

Az eljárás során felhozott bizonyos jogalapok elfogadhatóságáról

24 A 2015. január 8-i pervezető intézkedésekre (lásd a fenti 10. pontot) adott válaszában a felperes jelezte, hogy a 2014. október 2-i Spraylat kontra ECHA ítéletben (T-177/12, EU:T:2014:849) a Törvényszék által megállapítottakhoz hasonlóan az MB/D/29/2010 határozatot – az arányosság elvének megsértése miatt – jogellenesnek kell nyilvánítani.

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a szerint az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. A korábban közvetlenül vagy hallgatólagosan kifejtett jogalap kiterjesztésének minősülő és ahhoz szorosan kapcsolódó jogalapot elfogadhatónak kell tekinteni (lásd: 2011. október 5-i Romana Tabacchi kontra Bizottság ítélet, T-11/06, EU:T:2011:560, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Márpedig a jelen ügyben a felperes által felhozott jogalap új jogalap, és nem olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Ez az új jogalap egyebekben nem minősül korábban kifejtett jogalap kiterjesztésének.

27 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy elfogadhatatlan a 2015. január 8-i pervezető intézkedésekre (fenti 10. pont) adott válaszában a felperes által felhozott azon jogalap, amely az MB/D/29/2010 határozat arányosság elvének megsértése miatti jogellenességének megállapítására irányul.

Az ügy érdeméről

28 A felperes keresetének alátámasztására két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a megtámadott határozat indokolásának hiányosságán alapul. A második jogalap lényegében a jelen üggyel kapcsolatos tényállás értékelésének hibáján alapul.

29 Első jogalapjának keretében a felperes jelzi, hogy a megtámadott határozat nem pontosítja azokat az okokat, amelyek miatt nagyvállalkozásnak kellene minősülnie. A felperes méretére vonatkozó egyetlen hivatkozás az ECHA 2013. november 19-i levelének mellékletét képező, az „SME calculation report” címet viselő dokumentumban szerepel. Ebből a dokumentumból kitűnik, hogy a felperes méretének meghatározása céljából az ECHA nemcsak a felperes, hanem a Marchi Industriale SpA, az Esseco Group Srl (arányosan a Marchi Industrialénak az Essemar SpA-ban való részesedésével) és a Marfin Srl forgalmát is figyelembe vette. Ez a számítás – a felperes által előadott érvek szerint – semmiféle alappal nem rendelkezik. A felperes különösen azt hangsúlyozza, hogy az ECHA nem vette figyelembe a 2013. február 26-i elektronikus levélben szereplő pontosításokat. A felperes a 2013. december 16-i levélben azokat az okokat is jelezte, amelyek miatt az Esseco Group adatait nem lehet figyelembe venni. Az ECHA 2014. május 28-i levele a valamely vállalkozás kkv-vé minősítését lehetővé tevő paraméterek és szempontok felidézésére szorítkozott. A felperes nem érti a megtámadott határozat elfogadása céljából az ECHA által követett érvelést. A megtámadott határozat mellékletét képező dokumentumok alapján sem lehet érteni az ECHA érvelését.

30 Az ECHA hangsúlyozza, hogy első jogalapjában a felperes nem említi, hogy a megtámadott határozat melléletként tartalmaz egy, az „SME calculation report” címet viselő dokumentumot. A megtámadott határozat kifejezetten erre a dokumentumra, valamint más mellékletekre hivatkozik. Ezen túlmenően, a felperes az ECHA-hoz intézett 2013. február 26-i elektronikus levelében bizonyos számú dokumentumok említésére szorítkozott. Nyilvánvaló, hogy az ECHA a megtámadott határozatban kifejezetten hivatkozott a felperes által 2013. február 26-án megküldött dokumentumokra. Az is nyilvánvaló, hogy a felperes a megtámadott határozatnak és mellékleteinek szövegéből megérthette a Marchi Industriale és az Esseco Group adatainak figyelembevétele céljából az ECHA által követett érvelést. Az ECHA hozzáfűzi, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében valamely rövid indokolás akkor tekinthető megfelelőnek, ha az azt elfogadó hatóság a szóban forgó határozathoz mellékletként csatolja az általa követett értékelés egyértelművé tételére alkalmas dokumentumokat, vagy ha olyan dokumentumra hivatkozik, amely már az említett határozat címzettjének birtokában van. A jelen ügyben a megtámadott határozat elegendő információkat tartalmazott ahhoz, hogy a felperes megérthesse, hogy mi alapján fogadták el azt. Az ECHA megemlíti többek között a megtámadott határozatban szereplő, a releváns szabályozási rendelkezésekre és a figyelembe vett dokumentumokra való kifejezett hivatkozásokat. A felperes által hivatkozott, 2013. december 16-i levelet illetően az ECHA pontosítja, hogy annak ellenére reagált az ebben a levélben szereplő észrevételekre, hogy azt tévesen a fellebbezési tanácshoz intézték.

31 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak a szóban forgó aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Különösen, ami az egyedi határozatokat illeti, az azok indokolására vonatkozó kötelezettség célja – a bírósági felülvizsgálat lehetővé tételén kívül – az érintett részére elegendő tájékoztatás biztosítása annak eldöntéséhez, hogy a határozat adott esetben valamely, az érvényességének vitatását lehetővé tevő hibában szenved-e. Az indokolás követelményét egyebekben az ügy körülményeire, így többek között a szóban forgó jogi aktus tartalmára, a felhozott indokok jellegére, valamint a címzettek, illetve a jogi

aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi releváns tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem csupán annak szövege, hanem kontextusa, valamint az érintett témára irányadó jogi szabályok összessége alapján kell megítélni (lásd: 2015. március 19-i Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93. és 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a kkv-k meghatározása céljából mind az 1907/2006 rendelet – a 3. cikkében –, mind pedig a 340/2008 rendelet – a (9) preambulumbekezdésében és a 2. cikkében – a 2003/361 ajánlásra utal.

33 A 2003/361 ajánlás tartalmaz egy mellékletet, amelynek I. címe „[a] mikro-, kis- és középvállalkozások Bizottság által elfogadott meghatározás[ára]” vonatkozik. Az említett cím 2. cikke „A vállalkozási kategóriák szempontjából meghatározó alkalmazotti létszám és pénzügyi felső határok” címet viseli.

34 Független vállalkozás, azaz a 2003/361 ajánlás melléklete 3. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében vett „partnervállalkozásnak” vagy „kapcsolt vállalkozásnak” nem minősülő vállalkozás esetében, az említett melléklet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően az adatokat – köztük az alkalmazottak létszámát – kizárólag e vállalkozás beszámolója alapján kell megállapítani.

35 A 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében a partnervállalkozással vagy kapcsolt vállalkozásokkal rendelkező vállalkozások adatait – köztük az alkalmazottak létszámát – a vállalkozás beszámolója és egyéb adatai alapján kell megállapítani, vagy – ha van ilyen – a vállalkozás konszolidált beszámolója alapján, vagy azon konszolidált beszámoló alapján, amely a konszolidáció folytán tartalmazza a vállalkozás adatait. A 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (2) bekezdésének második és harmadik albekezdése értelmében ezekhez az adatokhoz a tőkéből vagy a szavazatokból való részesedés százalékával arányosan – e két százalékos érték közül a magasabb értéket figyelembe véve – hozzá kell adni egyrészről a (közvetlenül az értékesítési lánc előző vagy következő szintjén elhelyezkedő) partnervállalkozások adatait, másrészről pedig minden olyan vállalkozás adatának 100%-át, amely közvetlenül vagy közvetve az érintett vállalkozás kapcsolt vállalkozása, amennyiben az adatokat konszolidáció útján még nem vették bele a beszámolókba.

36 A 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az érintett vállalkozás partnervállalkozásainak adatait a beszámolójukból és egyéb adataikból, vagy – ha van ilyen – ezek konszolidált változatából kell származtatni, amelyekhez hozzá kell adni minden olyan vállalkozás adatainak 100%-át, amely e partnervállalkozások kapcsolt vállalkozása, kivéve ha adataikat konszolidáció útján már felvették. Ami az érintett vállalkozás kapcsolt vállalkozásainak adatait illeti, azokat a beszámolójukból és egyéb adataikból, vagy – ha van ilyen – ezek konszolidált változatából kell származtatni. A 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében ezekhez arányosan hozzá kell adni az adott kapcsolt vállalkozás minden olyan lehetséges partnervállalkozásának adatait, amely vállalkozások hozzá képest közvetlenül az értékesítési lánc előző vagy következő szintjén helyezkednek el, kivéve ha ezeket az adatokat legalább a tőkéből vagy a szavazatokból való részesedés százalékával – a magasabb értéket figyelembe véve – arányos mértékben már bevonták a konszolidált beszámolóba.

37 A jelen ügyben az ECHA a megtámadott határozatban kifejtette, hogy a felperes alkalmazottainak létszáma eléri vagy meghaladja a 250 főt, éves forgalma meghaladja az 50 millió eurót, mérlegfőösszege pedig meghaladja a 43 millió eurót. Ezek alapján az ECHA úgy vélte, hogy a felperes nem minősülhet kisvállalkozásnak.

38 Az ECHA számításait egy, a megtámadott határozat mellékletét képező jelentés részletezte. Ebben a jelentésben az ECHA feltüntette a „kapcsolt vállalkozásnak” (Marchi Industriale) és „partnervállalkozásoknak” (Marfin és Esseco Group) minősülő vállalkozások adatait, és azokat később – teljes egészében vagy részben – hozzáadta a felperes adataihoz. A „partnervállalkozásoknak” minősülő vállalkozásokat illetően az ECHA különösen az Esseco Group adatainak 49,9995%-át vette figyelembe. Az Esseco Group adatainak figyelembevételét a felperes a tévesen a fellebbezési tanácshoz intézett 2013. december 16-i levelében vitatta, amelyet – az ECHA nyilatkozatai szerint – az igazgatási eljárás során figyelembe vettek.

39 Elöljáróban emlékeztetni kell a tényállás idején a felperes és más vállalkozások között fennálló kapcsolatokra. Mindenekelőtt, a felperes a Marchi Industriale kapcsolt vállalkozása, amennyiben ezen utóbbi rendelkezett többségi részesedéssel a tőkéjében. Ezután, a Marchi Industriale a Marfin (amely a tőkéjében 25% és 50% közötti részesedéssel rendelkezett) és az Essemar (amelynek tőkéjében a Marchi Industriale 25% és 50% közötti részesedéssel rendelkezett) partnervállalkozása volt. Végezetül, az ECHA szerint az Essemar az Esseco Group kapcsolt vállalkozása volt, amennyiben ezen utóbbi az előbbi tőkéjében formálisan többségi részesedéssel, ekként pedig részvényesei szavazatainak többségével rendelkezett, amit a felperes a tárgyaláson elismert.

40 Elsősorban – ami a Marchi Industriale és a Marfin adatainak figyelembevételét illeti – a megtámadott határozat mellékletét képező jelentésből a felperes megismerhette az említett határozat indokait, figyelemmel különösen a 2003/361 ajánlás releváns rendelkezéseire. Konkrétan e rendelkezésekből és az ügy körülményeiből egyértelműen következik, hogy az ECHA figyelembe vette a Marchi Industriale valamennyi adatát – amennyiben ez a vállalkozás (a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazásában) a felperes kapcsolt vállalkozása volt – és a Marfin arányos adatait, amennyiben ez a vállalkozás (a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (3) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában) a felperes kapcsolt vállalkozásának (Marchi Industriale) partnervállalkozása volt. A felperes egyébként e vállalkozások adatainak figyelembevételét a jelen keresetben konkrétan nem vitatja.

41 Másodsorban az Esseco Group adatainak a felperes által az igazgatási eljárás során kifogásolt és konkrétan a jelen kereset tárgyát képező figyelembevételét illeti, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben fennálló ténybeli helyzet nem tartozik a 2003/361 ajánlás mellékletében előírt helyzetek körébe. Amennyiben ugyanis a 2003/361 ajánlás melléklete előírja az érintett vállalkozáshoz képest nem közvetlenül az értékesítési lánc előző vagy következő szintjén elhelyezkedő vállalkozások adatainak figyelembevételét, az érintett vállalkozás partnervállalkozásai kapcsolt vállalkozásainak (a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (3) bekezdésének első albekezdése) és az érintett vállalkozás kapcsolt vállalkozásai partnervállalkozásainak (a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (3) bekezdésének második albekezdése) említésére szorítkozik. Márpedig a jelen ügyben az Esseco Group a felperes kapcsolt vállalkozása partnervállalkozásának kapcsolt vállalkozása.

42 A jelen ügy körülményeiből egyébként nem tűnik ki, hogy a felperes az Esseco Group partnervállalkozása volt, amint azt viszont az ECHA a megtámadott határozat mellékletét képező jelentésben minden további magyarázat nélkül állította.

43 Végezetül, a jelen ügyben az Esseco Group adatainak felhasználása céljából alkalmazandó jogalap tekintetében semmiféle jelzéssel nem szolgáltak a felperes számára az igazgatási eljárás során, amint azt az ECHA a tárgyaláson megerősítette. Közelebbről: az ECHA pontosította, hogy a 2003/361 ajánlás melléklete 6. cikke (2) bekezdésének – az ECHA beadványaiban hivatkozott – harmadik albekezdése nem merült fel az igazgatási eljárás során. Ezenfelül a érintett vállalkozás közvetlen vagy közvetett kapcsolt vállalkozásaira vonatkozó e jogalapra való, a Törvényszék előtti hivatkozás ellentmondásban áll a megtámadott határozat mellékletét képező jelentésben az ECHA által alkalmazott partnervállalkozássá minősítéssel.

44 Figyelemmel ezekre a tényezőkre meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat indokolása alapján a felperes nem ismerhette meg e határozatnak az Esseco Group adatainak figyelembevételével kapcsolatos indokait, és a Törvényszék sem gyakorolhatja felülvizsgálati jogkörét.

45 Ennélfogva a felperes által a kereset alátámasztására felhozott első jogalapnak helyt kell adni, következésképpen pedig a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni anélkül, hogy vizsgálni kellene a második jogalapot.

A költségekről

46 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az ECHA pervesztes lett, a felperes azonban elmulasztott a költségekkel kapcsolatban kérelmet előterjeszteni, úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) 2014. május 28-i SME(2013) 4672. sz. határozatát megsemmisíti.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások